

[Taas se aika](#)

03.12.2007 - 14:11

En tiedä miksi, mutta tähän vuodenaikaan olen monien vuosien ajan lukenut Susan Cooperin Pimeä nousee –kirjan, joka on Pimeä nousee –sarjan nimikkokirja. En lue koko sarjaa, vaan vain tämän sarjan toisen kirjan. Ehkä olen joskus lapsena lukenut kirjan ensimmäisen kerran näihin aikoihin, tai ehkä sitten lähestyvä joulun tunnelma, joka kirjan seikkailujen lomasta hehkuu, on antanut sellaisen potkun nuoren lukijan mieleen joka on säilynyt aikuisikään saakka. Tulihan lauseherviö.

En kirjoita Cooperista, Pimeä nousee –sarjasta, tai Cooperin muista teoksista tällä kertaa sen enempiä. Halusin vain suositella sarjaa ja kirjaa kaikille lasten ja nuorten fantasiakirjallisuudesta kiinnostuneille lukijoille, koska Pimeä nousee –sarja on niitä "klassisia fantasiasarjoja", jotka mielestäni ikään kuin muodostavat yhden osan fantasiakirjallisuuden kivijalasta. Sarjan alkupään kirjoja, kuten Yllä meren alla kiven ja Pimeä nousee voi myös lukea itsenäisinä teoksina. Sarja on viisiosainen. Wsoy:n julkaisemat uusintapainokset ilmestyivät vuonna 2003.

Toinen " ehdottomasti suositeltavien sarjojen listalla" on Ursula K. LeGuinin Maameri –sarja, joka sai tässä muutama vuosi sitten kauan toivottuja ja odotettuja jatko-osia. Etenkin Toinen tuuli oli kirja, joka veti minut mykäksi. LeGuin on todellinen mestari. Hänen teoksensa ovat kuin kristalleja, jokaisella lukukerralla niistä löytyy jotakin uutta tarkasteltavaa uudesta näkökulmasta. Olen huomannut lukevani Maameren tarinoita tänä syksynä taas uudestaan. Niissä on voimaa.

Kolmas " ehdottomasti suositeltavien sarjojen listalla" on Diana Wynne Jones. Jos voi määritellä hetkeä, jolloin hurahdin fantasiaan, se lienee ollut joskus 6-7 -vuotiaana, jolloin luin ensimmäistä kertaa Wynne Jonesin Noidan veljen. Wynne Jonesia on ikävä kyllä suomennettu huonosti, esim. Noidan veljen aloittama Chrestomanci-sarja on vielä suomentamatta. Suomeksi löytyy erinomaisen hauska Merlin salaliitto sekä muutamia muita teoksia.

Sekä LeGuin että Wynne Jones kuuluvat myös ehdottomasti näihin "fantasiakirjallisuuden kivijalka" –kirjailijoihin.

Suosittelun lisäksi mainitsen kirjailijat ja kirjat sen vuoksi, että aion kirjoittaa heistä/niistä jossakin vaiheessa fantasiaa käsitteleviä blogimerkintöjä (Kyllä! Monikossa!;)

Omaan joulun ajan lukemistooni kuuluu tänä vuonna ehdottomasti [Richard Dubelmanin Holly Hobbie kadonnutta etsimässä](#) – en ehtinyt viime kesänä kuin selailemaan kirjaa, ja nyt aion paneutua siihen kunnolla. Etenkin kirjan lopussa, Uuden Englannin maisemissa (Massachusetts) tapahtuva Duttonien perheen joulunvietto onnellisen jälleennäkemisen merkeissä on niin tunnelmallinen, että sen kokeakseen kannattaa lukea koko kirja – jälleen kerran. ;)